Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 703 van 8 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat N. BEIRNAERT**
Groentemarkt 19
9160 LOKEREN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 8 mei 2026 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 4 mei 2026 tot beëindiging van het verblijf.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: 'RvV-wet').

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 mei 2026 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van het verblijf van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing, deze beslissing luidt als volgt:

"*(…)*
Mijnheer
naam: S. (…)
voornaam: D. J. (…)
geboortedatum: (…).1996
geboorteplaats: A. (…)
nationaliteit: Nederland

Krachtens artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:
Op 01.03.2021 diende u te Beveren een "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen" (bijlage 19) in. Uit het inlichtingenblad horend bij de

aanvraag blijkt dat u verklaarde dat u op 01.03.2021 in België aangekomen was. U werd diezelfde dag ingeschreven in het wachtregister.

Op 08.05.2021 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister. Sinds 26.11.2021 bent u in het bezit van een EU kaart geldig tot 15.10.2026.

Op 17.02.2023 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Dendermonde uit hoofde van verkrachting met behulp van geweld gepleegd op de persoon van een kind dat geen volle 10 jaar oud was en verkrachting gepleegd ten nadele van minderjarige die geen volle 16 jaar oud was.

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 12.01.2026 (op beroep tegen CR Gent d.d. 17.12.2024) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar, stelde u ter beschikking van de Strafuitvoeringsrechtbank gedurende een termijn van 7 jaar na afloop van uw straf, ontzette u voor een periode van 10 jaar uit de rechten in artikel 31, lid 1 van het Strafwetboek en ontzette u voor een periode van 20 jaar uit de rechten om betrokken te zijn bij de activiteiten van instellingen en vereniging gericht op minderjarige zoals bedoeld in artikel 417/59, §2, lid 2 van het Strafwetboek daar u zich schuldig had gemaakt aan aanranding van de eerbaarheid met geweld of bedreiging, ten nadele van een minderjarige die geen volle 16 jaar was en met de verzwarende omstandigheden dat u hetzij de broer of de zus van het minderjarige slachtoffer was dan wel een ander persoon die een gelijkaardige positie had in het gezin, hetzij een persoon die gewoonlijk of occasioneel met het slachtoffer samenwoonde en over dat slachtoffer gezag had en dat u tot degene behoorde die over het slachtoffer gezag had, ten nadele van R. K., geboren op (…).2016 (feit gepleegd in de periode van 01.03.2022 tot en met 31.05.2022, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan een seksuele handeling te hebben gesteld op een persoon die daar niet in had toegestemd, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in had toegestemd, dan wel een seksuele handeling te hebben laten stellen door een persoon die daar niet in had toegestemd, met de omstandigheden dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud was, dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande of neerdalende lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad, door een partner of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van het slachtoffer en dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van het slachtoffer bevond, ten nadele van R. K., geboren op (…).2016 (feit gepleegd in de periode van 01.06.2022 tot en met 15.02.2023); aan aanranding van de eerbaarheid op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardig of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer, met de verzwarende omstandigheden dat de u hetzij de broer of zus van het minderjarige slachtoffer was dan wel een ander persoon die een gelijkaardige positie had in het gezin, hetzij de persoon die gewoonlijk of occasioneel met het slachtoffer samenwoonde en over dat slachtoffer gezag had en dat de u tot degene behoorde die over het slachtoffer gezag hadden, ten nadele van K. V. J., geboren op (…)2014 (feiten gepleegd in de periode van 19.12.2021 tot en met 31.05.2022, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan een seksuele handeling te hebben gesteld op een persoon die daar niet in had toegestemd, al dan niet met behulp van een derde persoon die daar niet in had toegestemd, dan wel een seksuele handeling te hebben laten stellen door een persoon die daar niet in had toegestemd, met de omstandigheden dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd ten nadele van een minderjarige die geen volle zestien jaar oud was, dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd door een bloedverwant of aanverwant in de rechte opgaande of neerdalende lijn, door een bloedverwant of aanverwant in de zijlijn tot de derde graad, door een partner of ieder ander persoon die een soortgelijke positie heeft in het gezin van het slachtoffer en dat de niet-consensuele seksuele handelingen werden gepleegd door een persoon die zich in een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van het slachtoffer bevond, ten nadele van K. V. J., geboren op (…).2014 (feit gepleegd in de periode van 01.06.2022 tot en met 16.02.2023, meermaals, op niet nader bepaalde data); aan wetens en wederrechtelijk kinderpornografisch materiaal te hebben verworven, in bezit te hebben gehad of zich, met kennis van zaken, door middel van informatie- en communicatietechnologie, de toegang daartoe te hebben verschaft (feit gepleegd in de periode van 01.01.2021 tot en met 31.05.2022) en aan al dan niet voor een derde, beelden van seksueel misbruik van een minderjarige te hebben bezeten of te hebben verworven (feit gepleegd in de periode van 01.06.2022 tot en met 16.02.2023).

Sinds 16.02.2026 is uw hoofdgevangenisstraf afgelopen. Bij vonnis d.d. 13.02.2026 besliste de Strafuitvoeringsrechtbank van Gent tot verdere vrijheidsbeneming en werd de terbeschikkingstelling opgestart daar geoordeeld werd dat er nog steeds een risico is op het plegen van ernstige strafbare feiten die de fysieke of psychische integriteit van derden aantasten.
U verblijft heden in de gevangenis van Nieuw Dendermonde.

*****

U werd op 12.01.2026 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar voor feiten waarbij u zich seksueel richt op minderjarige jongens, bij voorkeur jongens met een leeftijd van 4 tot 9 jaar. Daarnaast achtte het Hof van Beroep het, gelet op de ernst van de feiten, uw ongunstig strafverleden, de gefaalde begeleiding in Nederland, de planmatige werkwijze, uw problematische persoonlijkheid en het als zeer hoog ingeschatte recidivegevaar, noodzakelijk om u gedurende een termijn van 7 jaar na afloop van uw straf ter beschikking te stellen van de Strafuitvoeringsrechtbank, u gedurende 10 jaar te ontzetten uit de rechten benoemd in artikel 31 lid 1 van het Strafwetboek en u gedurende 20 jaar te ontzetten uit de rechten om betrokken te zijn bij de activiteiten van instellingen en vereniging gericht op minderjarige zoals bedoeld in artikel 417/59, §2, lid 2 van het Strafwetboek. Terbeschikkingstelling is een bijkomende straf die opgelegd wordt aan personen die strafbare feiten hebben gepleegd die zo ernstig zijn, dat de samenleving zich ook na het verstrijken van de gevangenisstraf tegen deze personen moet kunnen beschermen.

U was nog maar een jaar in België toen u deze zeer ernstige feiten pleegde en het leven van uw jonge slachtoffers volledig overhoop haalde. U verhuisde naar België na een veroordeling wegens feiten van kinderpornografie en ontuchtelijke handelingen in Nederland. In België ging u actief op zoek ging naar ongecontroleerde contacten met minderjarigen, hetzij via pleegzorg, hetzij via advertenties op internet. U ging hierbij doordacht en planmatig te werk, waarbij u zich bewust richtte op kwetsbare alleenstaande moeders met jonge kinderen, en gebruik maakte van manipulatie en misleiding. Uw gedrag geeft blijk van een problematische persoonlijkheid. Uw eerdere veroordeling in Nederland wegens kinderpornografie en ontuchtelijke handelingen, en de daarbij gedwongen behandeling gedurende 5 jaar, zorgde niet voor een duurzame gedragsverandering. Het zorgde enkel voor een gewijzigde aanpak en een grotere voorzichtigheid. U zocht verder ongeremd bevrediging voor uw perverse en parafiele neigingen zonder rekening te houden met de vernietigende impact dat uw gedrag kon hebben op uw slachtoffers. U bent manipulatief, narcistisch, onbetrouwbaar en geeft blijk van een verstoorde empathie. Bepaalde uitlatingen in uw chatcommunicatie, waarbij u zelfs insinuaties maakt op het verhandelen van kinderen met het oog op seksueel misbruik, zijn ronduit beangstigend. Het verloop van de feiten en uw persoonlijkheid, wijzen op een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een antisociale persoonlijkheidsstructuur en een verstoorde seksuele beleving.

U ging doelbewust op zoek naar kwetsbare gezinnen en bood hen uw hulp aan door de kinderen, enkel jongens, tijdens het weekend op te vangen. U handelde daarbij allerminst als een behulpzame kinderoppas, maar was er enkel op uit uw eigen seksuele lusten te botvieren op deze zeer jonge kinderen. Er ontstond algauw een patroon waarbij u zich samen met de jongens douchte om hen na afloop in te smeren met lotion. Op die manier kon u ongestoord het lichaam van de jongens inspecteren en aanraken. Daarbij hield u ervan geslachtsdelen van jongens aan een vergelijkende studie te onderwerpen.

In de periode van 01.03.2022 tot en met 31.05.2022 en in de periode van 01.06.2022 tot en met 15.02.2023 stelde u meermaals seksuele aanrakingen op R. K., geboren op (…).2016. Uit het arrest d.d. 12.01.2026 blijkt: "R. verklaart tijdens het audiovisueel verhoor op 16.02.2023 dat u stout doet tegen hem, u ooit "blauwe olie op uw pipi deed en dan in zijn poep", maar dit niet aan mama mocht vertellen. Hij verhaalt dat uw pipi niet langer is dan die van zijn papa, u de pipi alleen in zijn poep doet, u soms water pakt dat langs uw pipi loopt, hij soms met uw pipi speelt en u ook speelt met zijn pipi. De deskundige M. L. (…) wijst er echter op dat er ruim onvoldoende elementen zijn die de geloofwaardigheid van de verklaring van R. sterk maken. Op basis van een analyse van het videoverhoor komt de deskundige tot het besluit het relaas van R. naar alle waarschijnlijkheid ongeloofwaardig is. De verklaring van R. moet echter niet helemaal terzijde geschoven worden. Er blijkt in elk geval dat de zesjarige jongen, die per hypothese een goede verstandhouding had met u, talrijke concrete handelingen beschrijft die ver buiten zijn leefwereld liggen en die door het collectief bewustzijn als seksueel grensoverschrijdend worden beschouwd. Deze beschrijvingen moeten samen gelezen worden met de berichten gestuurd door u zelf in tempore non suspecto, waarin u na het douchen aangeeft dat R. nog nooit een pipi had gezien en opmerkt: "first pipi… en meteen een joekel", terwijl in een audiobericht te horen is: "R., die heeft natuurlijk al een grote bokworst". In een WhatsApp-bericht van 25.06.2022 is sprake van dagelijks seks met R.. Als uw vriend N.A. opmerkt dat R. daarvoor te jong is, antwoordt u: "handwerk. Kan die wel (…). Doe ik wel ff zuigen bij m" en later; "ik heb R. (…). Die zuigt. Aan de raket (…). Hij stikt bijna". In een ander bericht schrijft u dat R. uw zaad die dag al had gehad en op 10 augustus: "zaterdag lekker mee zwembad met R. (…) M onderwater betasten". Het gratuite verweer dat deze berichten loutere fantasie zijn, komt opportunistisch en ongeloofwaardig voor. Mogelijks wordt enigszins overdreven, maar het is uitgesloten dat de inhoud volledig verzonnen is. De berichten bevatten immers meerdere controleerbare gegevens die ook werkelijk blijken te kloppen, zoals de namen van kinderen, de rol van pleegzorg, de leeftijden en meerdere activiteiten (zoals douchen, gaan zwemmen, insmeren…). Kortom, het staat vast dat er weldegelijk aanrakingen plaatsvonden van de intieme delen van R., die niet kaderen in een normale verzorging, maar duidelijk gesteld werden met seksuele bedoelingen".

In de periode van 19.12.2021 tot en met 16.02.2023 koesterde u eveneens een seksuele interesse voor K. V. J., geboren op (…).2014 en fantaseerde u over hem. K. beschrijft in zijn audiovisueel verhoor hoe hij douchte

en door u werd ingezeept. Hij voegde eraan toe dat u stoute dingen deed en dat hij daar niet meer over wilde vertellen. Uit de chatberichten blijkt verder dat u het jongetje liet douchen en hierbij ook inspecteerde: "K. is bleh, L. is leuk. Heb ze al gedoucht en geïnspecteerd." U wijst erop dat K. kleine billen heeft en in geslachtsgrootte teleurstellend is. Er waren ook aanrakingen van de intieme delen: "Anyway heb m wel geleerd dat ie zn piemel moet wassen want daar had ie nog nooit van gehoord en toen die zijn velletje naar achter deed was t kei smerkg. Smegma gehalte hoog." Op 21.12.2021 stuurt u naar uw vriend N.A. dat u eens zou proberen of er zaad in zit bij K. en de volgende dag dat "hij geen zaad heeft, smegma wel". De handtastelijkheden op het kleine kind hadden onmiskenbaar seksuele bedoelingen.

U maakte zich tussen 01.01.2021 en 16.02.2023 ook schuldig aan bezit van kinderpornografisch beeldmateriaal. Bij de uitlezing van de desktop werden 1.536 thumbnails aangetroffen met expliciet kinderpornografische inhoud.

Het groot aantal thumbnails wijst erop dat u actief en regelmatig kinderpornografische sites bezocht en beelden bekeek. Het is uitgesloten dat deze grote hoeveelheid thumbnails ongewild of buiten uw medeweten op uw computer zijn terechtgekomen. Uw bericht aan N.A. op 11.04.2021 waarbij u uitdrukkelijk stelt niet te willen communiceren over kinderporno via WhatsApp en hiervoor enkel gebruik wilde maken van een Tor-service of het Dark Web, bevestigt dat u zich wetens en willens inliet met het bekijken van kinderpornografie, alsook dat u hierbij een grote voorzichtigheid aan de dag legde. Bij uitlezing van de datadragers blijkt overigens dat u gebruik maakt van Tor, VeraCrypt, Ccleaner en Disk Cleanup. Ook in uw chatberichten haalt u aan alle belastende chats te hebben verwijderd. Door het bekijken van kinderpornografische beelden was u minstens tijdens het bekijken ervan, in het bezit van deze beelden.

De minderjarige slachtoffers werden door de feiten ernstig miskend in hun seksuele integriteit. U gaf blijk van een egoïstische ingesteldheid waarbij u de bevrediging van uw perverse verlangens liet primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen.

Het is verontrustend vast te stellen hoe u doordacht en planmatig op zoek ging naar jonge kinderen om deze volledig onder uw gezag te onderwerpen door hen buiten elke vorm van elk sociaal of ouderlijk toezicht te brengen. U manoeuvreerde zich in een vertrouwenspositie waarna u deze relatie misbruikte om uw wil op te dringen en de weerstand bij het minderjarige slachtoffer te onderdrukken. Hierdoor werd niet alleen het zelfvertrouwen, maar ook het geloof in gezagsfiguren, bij de slachtoffers brutaal ondermijnd, met een kwalijke weerslag op hun latere persoonsontwikkelingen. Daarnaast blijkt dat u meende in de virtuele realiteit ongeremd uw parafiele behoeften te kunnen beleven zonder u ervoor te bekommeren dat voor het opwekken van uw seksuele fantasieën, echte kinderen werden misbruikt. U ging voorbij aan de psychische impact van seksuele uitbuiting op het welbevinden van minderjarigen. De seksuele ontwikkeling en beleving wordt hierdoor overhoopgehaald; een kwalijk fenomeen waar u actief aan meewerkte door de vraag en het aanbod te stimuleren.

De door u gepleegde feiten getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een gebrekkige gedragscontrole. Minderjarigen zijn fysisch en psychisch zwakker dan volwassenen. Zij hebben recht op een eigen seksuele ontwikkeling. U toonde geen respect voor de seksuele integriteit van uw slachtoffers. U stelde uw eigen seksuele verlangens voorop, zonder rekening te houden met de gevolgen van uw gedrag voor de jonge slachtoffers.
De aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigen van een perverse persoonlijkheid. Dergelijke handelingen getuigen van een grote maatschappelijke gevaarlijkheid.

Het hoeft weinig betoog dat feiten als deze in de samenleving enorme gevoelens van afschuw en verontwaardiging oproepen. Slachtoffers van zedendelicten ervaren tot lang na het gebeuren de gevolgen hiervan. In de maatschappij veroorzaken dergelijke feiten naast gevoelens van afschuw en verontwaardiging, sterke gevoelens van onveiligheid. Uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. De bijzondere ernst van de feiten, de omstandigheden waaronder zij zijn gepleegd, uw laakbare karakter, uw immorele ingesteldheid, uw totaal gebrek aan normbesef en aan respect voor de fysische en psychische integriteit van anderen, zijn een geheel van elementen die aantonen dat u, door uw persoonlijk gedrag, een ernstig gevaar vertegenwoordigt voor de openbare orde.

Eerdere justitiële interventies konden u niet weerhouden om opnieuw jonge slachtoffers te maken. Een eerdere veroordeling in Nederland op 20.03.2015 tot 164 dagen uit hoofde van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, waarbij u tussen 2015 en 2020 residentieel werd opgenomen en behandeld in een psychiatrische instelling, weerhield u er immers niet van te hervallen in onwenselijk gedrag. Het risico op recidive is zeer reëel. Uw eigen jeugdige leeftijd en uw specifieke gerichtheid op jongens vormen bijkomende risicofactoren.

Uw gedrag vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

*****

Op 18.02.2026 werd u in de gevangenis van Nieuw Dendermonde door een terugkeerbegeleider van de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U gaf aan alles te begrijpen en liet weten dat u het formulier samen met een advocaat wilde invullen. U ondertekende de vragenlijst hoorrecht voor kennisname.

Op 08.04.2026 werd de vragenlijst hoorrecht overgemaakt aan de Administratie. U verklaarde in de vragenlijst hoorrecht dat uw taal Nederlands is; dat u Frans, Nederlands, Engels en Duits kan spreken, lezen en/of schrijven; dat u sinds 2021 in België bent; dat uw paspoort de politie ligt; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde woonachtig was in K. (…) (alleenstaande); dat u geen duurzame relatie heeft noch minderjarige kinderen; dat u geen familie heeft; dat u geen schooltraject heeft in België; dat u gewerkt heeft bij M.T. Trans, bij transport (…) transport en bij (…); dat u in Nederland werkte bij (…); dat u voor u naar België kwam in Nederland verbleef; dat u reeds in Nederland werd veroordeeld voor zedenfeiten; dat u redenen heeft waarom u niet naar uw land kan terugkeren, namelijk omdat uw TBS maatregel met residentiële opname in België is en de TBS maatregel voor de duur van 7 jaar met oog op re-integratie.

Volgende stavingstukken werden toegevoegd: een kopie van de achterkant van uw verblijfskaart en een overzicht van uw tewerkstelling in België.

*****

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 1 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

*****

Artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) omvat het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven.

Er is in casu geen sprake van een familie- en/of gezinsleven in België. Zowel uit uw administratief dossier als uit het ingevuld formulier hoorrecht blijkt dat u geen familie, duurzame relatie en/of kinderen heeft op het Belgische grondgebied.

Het privéleven bestaat uit de optelsom van alle banden die de vreemdeling met België is aangegaan, zoals het spreken van de taal, het volgen van een opleiding, het hebben van werk, het deelnemen aan verenigingsleven, het aangaan van vriendschappen en het aangaan en onderhouden van (familie)relaties, etc. Er moet vervolgens nagegaan worden of er uitzonderlijke omstandigheden aanwezig zijn die maken dat de vreemdeling voor het uitoefenen van zijn privéleven gebonden is aan België.

U verkreeg recht op verblijf in België naar aanleiding van de "Aanvraag van een verklaring van inschrijving in de hoedanigheid van houder van toereikende bestaansmiddelen" (bijlage 19) die u op 01.03.2021 indiende. U was dus 25 jaar oud toen u in België kwam wonen. Sinds 11.03.2023, na een verblijf van amper twee jaar in België, verblijft u ononderbroken in detentie. U bent momenteel 30 jaar.

Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 5 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst.

Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen.

De contacten met eventuele vrienden in België kunnen onderhouden worden via mail, telefoon en andere moderne communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar Nederland.

De loutere omstandigheid dat u in het verleden tewerkgesteld was in België, volstaat niet om een economische binding met België aan te tonen die opweegt tegen de ernstige redenen van openbare orde die uit uw persoonlijk gedrag blijken. De vaardigheden die u tijdens uw werk in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in Nederland van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Nederland geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U verklaarde reeds gewerkt te hebben in Nederland bij Smits.

Er is niet gebleken dat u geen enkele binding meer zou hebben met Nederland, noch dat er omstandigheden zouden zijn op grond waarvan een terugkeer naar Nederland, uw land van herkomst, niet verwacht zou mogen worden. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. U kwam pas op 01.03.2021 vanuit Nederland naar België en u spreekt de taal.

Uit het SURB-vonnis d.d. 13.02.2026 blijkt dat u zich in Nederland wenst te vestigen maar dat u geen specifiek adres gaf. U uitte ter zitting bezorgdheid omtrent de mogelijkheid tot reclassering in Nederland onder een terbeschikkingstelling. De Strafuitvoeringsrechtbank stelde echter dat, gelet op uw Nederlandse nationaliteit, reclassering in Nederland tot de mogelijkheden kan behoren op basis van het Kaderbesluit 947. In uw hoorrecht verklaarde u dat u niet naar Nederland kan terugkeren omdat uw TBS maatregel met residentiële opname in België is. De TBS maatregel doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Administratie om een beslissing te nemen inzake uw verblijfsrecht. Het gegeven dat u ter beschikking gesteld werd van de Strafuitvoeringsrechtbank impliceert niet dat u het recht heeft om uw verblijf in België voort te zetten. Bovendien legt u geen enkel concreet element voor waaruit blijkt dat een residentiële behandeling noodzakelijkerwijze in België dient plaats te vinden.

Uw gedragingen zijn van zodanige aard dat hieruit voortvloeit dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vormt. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden

*****

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden, noch blijkt uit uw administratief dossier dat u kampt met gezondheidsproblemen.

*****

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

*****

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(…)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan tegen de bestreden beslissing. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de schending van het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en de "*Wet motivering van Bestuurshandelingen*", machtsoverschrijding, van de scheiding der machten, van de artikelen 3 en 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) aanvoert.

Het enig middel wordt als volgt onderbouwd:

"*Verzoeker verwijst naar de "motivering" zoals uiteengezet in de bestreden beslissing.*

1.
Verzoeker heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om zijn zaak te verdedigen.

De Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoeker werden opgeworpen of konden worden opgeworpen indien hij daartoe de kans zou hebben gehad.

De omstandigheden die door de "vreemdeling" worden aangevoerd tot staving van zijn aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag. In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen …

De argumentatie is in strijd met de doelstelling van het Hof van Beroep te Gent.

2.
Men baseert zich voor de bestreden beslissing tot weigering van het verblijf op een veroordeling van het Hof van Beroep te Gent dd. 12.01.2026 tot o.a. een definitief geworden gevangenisstraf van 3 jaar en een ter beschikkingstelling van de Strafuitvoeringsrechtbank gedurende een termijn van 7 jaar na afloop van zijn straf.

Zonder afbreuk te doen aan de besluitvorming van het Hof van Beroep te Gent en de ernst van de feiten, is de beslissing tot beëindiging van het verblijf van verzoeker in België op basis hiervan onredelijk en disproportioneel.

Verzoeker heeft zijn gevangenisstraf van 3 jaar uitgezeten en ondergaat nu de TBS-maatregel.

Hierbij wordt gewerkt aan zijn reclassering, intense behandeling, e.d. zodat de kans op recidive wordt gereduceerd.

De Belgische maatschappij wordt ondertussen beschermd, terwijl verzoeker kan werken aan zijn herstel en reclassering.

Verzoeker is derhalve geen gevaar voor de openbare orde zoals in de bestreden beslissing wordt voorgehouden.

Integendeel, in België wordt met de TBS-maatregel net gewerkt aan de veiligheid van de maatschappij, hetgeen ook de bedoeling was van het Hof van Beroep te Gent.

De beëindiging van zijn wettelijk verblijf in België zou dus impliceren dat hij niet meer verder kan werken aan zijn reclassering en de beveiliging van de maatschappij.

De bestreden beslissing in strijd met de openbare orde.

In de bestreden beslissing wordt tevens schending gemaakt op de regels van behoorlijk bestuur waaronder het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel.

Tevens houdt de bestreden beslissing een schending in van artikel 3 van het EVRM, artikel 6 van het E.V.R.M. en artikel 4 van het EU-Handvest.

3.
Zoals infra reeds gesteld ondergaat verzoeker thans de TBS (terbeschikkingstelling van de maatschappij). Deze wordt thans uitgevoerd in de nieuwe gevangenis te Dendermonde.

Daar wordt gewerkt aan zijn reclassering in de maatschappij.

In Nederland kan deze TBS-maatregel echter niet worden overgenomen.

Dit blijkt o.a. uit stuk 3, zijnde een mail van de FOD Justitie dd. 26.02.2026 waarin het volgende wordt gesteld:

“(…) De Nederlandse onderdaan D. J. S. (…) (°(…).1996), momenteel gedetineerd in Nieuw Dendermonde heeft om zijn overbrenging naar Nederland verzocht.

Zijn verzoek is jammer genoeg onontvankelijk aangezien de Belgische TBS-maatregel die hem is opgelegd, niet door Nederland kan worden overgenomen. (…)”

In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld kan een opgelegde residentiële behandeling dus niet in Nederland worden verdergezet / opgevolgd zoals het Hof van Beroep te Gent het had beslist.

De thans bestreden beslissing van de FOD Binnenlandse Zaken is dan ook flagrant in tegenstrijd met de beslissing van de FOD Justitie.

Ook is de bestreden beslissing in strijd met het arrest van het Hof van Beroep te Gent dd. 12.01.2026.

De uitvoerende macht gaat derhalve in tegen de rechterlijke macht.

Het was net de bedoeling van de rechterlijke macht om de maatschappij te beschermen door het opleggen van een TBS-maatregel.

Indien verzoeker geen geldige verblijfstitel in België heeft kan niet worden gewerkt aan zijn reclassering.

Door de bestreden beslissing wordt de rechterlijke macht ondermijnt.

Zelfs de FOD Justitie wordt tegengesproken door de bestreden beslissing van de FOD Binnenlandse Zaken.

Er is tevens sprake van machtsoverschrijding in hoofde van verweerster.

Verwerende partij heeft niet de bevoegdheid om in te gaan tegen de beslissing van de FOD Justitie en de rechterlijke macht.

4
Derhalve :

In casu is de bestreden beslissing dus duidelijk genomen zonder grondig onderzoek van het dossier.

De bestreden beslissing werd genomen met miskenning van het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en getuigt geenszins van een behoorlijk en zorgvuldig bestuur.

Tevens is hiermee niet voldaan aan de materiële motiveringsplicht en de Wet motivering van Bestuurshandelingen.

Er is tevens sprake van machtsoverschrijding in hoofde van verweerster.

Het beginsel van de scheiding der machten wordt geschonden.

Ook wordt met de beslissing inbreuk gepleegd op artikel 3 E.V.R.M. en 6 van het E.V.R.M. en artikel 4 van het EU-Handvest.”

2.2. Beoordeling

2.2.1. De schending van artikel 6 van het EVRM kan dus niet dienstig worden aangevoerd tegen beslissingen die verband houden met de toegang, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen omdat de desbetreffende regels een publiekrechtelijk karakter hebben. Het vreemdelingenrecht is een politiek recht (RvS 22 juli 2001, nr. 96.915). Ook het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in zijn arrest nr. 39652/98 van 5 oktober 2000, in de zaak Maaouia tegen Frankrijk, beslist dat beslissingen over de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied, niet vallen onder de toepassing van artikel 6 van het EVRM.

2.2.2. Voor zoverre verzoeker de schending zou opwerpen van de formele motiveringsplicht. De formele motiveringsplicht in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze

draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven, in rechte en in feite, aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu is hieraan voldaan.

De determinerende motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in de beslissing worden gelezen. De in het verzoekschrift geuite kritiek toont overigens aan dat verzoeker de motieven kent, zodat in casu het voornaamste doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.2.3. Waar verzoeker inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de in de bestreden beslissing opgegeven motieven, voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"*§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.*
§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinquies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.
§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :
1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;
2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.
§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong."

2.2.4. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij opwerpt dat hij nooit behoorlijk de gelegenheid heeft gehad om zijn zaak te verdedigen. Verzoeker werd wel degelijk voorafgaand aan de bestreden beslissing gehoord. Verzoeker werd er op 18 februari 2026 op gewezen dat overwogen werd om zijn verblijfsrecht te beëindigen op grond van redenen van openbare orde (zie stuk 24 van het elektronisch administratief dossier) er werd verzoeker een vragenlijst voorgelegd en verzoeker werd verzocht waar nodig de gevraagde bewijsstukken bij te voegen.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door verzoeker naar voor gebrachte elementen.

Verzoeker werpt op dat de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak is gekomen. Verzoeker laat evenwel na te duiden welke door hem naar voor gebrachte elementen ten onrechte niet werden onderzocht.

2.2.5. Verzoeker houdt voor dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde, hij benadrukt dat hij het voorwerp uitmaakt van een TBS-maatregel, waarbij gewerkt wordt aan zijn reclassering, intense behandeling en dergelijke zodat de kans op recidive wordt gereduceerd. Verzoeker houdt voor dat de Belgische maatschappij ondertussen wordt beschermd terwijl hij kan werken aan zijn herstel en reclassering.

De argumentatie van verzoeker dat hij geen gevaar zou vormen voor de openbare orde omdat hij het voorwerp uitmaakt van een TBS-maatregel is de wereld op zijn kop.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"*Sinds 16.02.2026 is uw hoofdgevangenisstraf afgelopen. Bij vonnis d.d. 13.02.2026 besliste de Strafuitvoeringsrechtbank van Gent tot verdere vrijheidsbeneming en werd de terbeschikkingstelling opgestart daar geoordeeld werd dat er nog steeds een risico is op het plegen van ernstige strafbare feiten die de fysieke of psychische integriteit van derden aantasten.*"

De gemachtigde erkent dat verzoeker zijn straf heeft uitgezeten. Maar omdat er nog steeds een risico is op het plegen van ernstige strafbare feiten die de fysieke of psychische integriteit van derden aantast, besliste de strafuitvoeringsrechtbank bij vonnis van 13 februari 2026 tot verdere vrijheidsbeneming en werd de terbeschikkingstelling opgestart.

Verzoeker werd in het verleden in Nederland al veroordeeld voor zedenfeiten en daar residentieel behandeld in een psychiatrische instelling, dit heeft niet kunnen voorkomen dat verzoeker vervolgens naar België kwam om vervolgens opnieuw zedenfeiten te plegen. Zo wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:
"*Eerdere justitiële interventies konden u niet weerhouden om opnieuw jonge slachtoffers te maken. Een eerdere veroordeling in Nederland op 20.03.2015 tot 164 dagen uit hoofde van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, waarbij u tussen 2015 en 2020 residentieel werd opgenomen en behandeld in een psychiatrische instelling, weerhield u er immers niet van te hervallen in onwenselijk gedrag. Het risico op recidive is zeer reëel. Uw eigen jeugdige leeftijd en uw specifieke gerichtheid op jongens vormen bijkomende risicofactoren.*"

Uit het arrest van het hof van beroep te Gent van 12 januari 2026 met repertoriumnummer 2026/116 en het vonnis van de strafuitvoeringsrechtbank van 13 februari 2026 met vonnisnummer 814/26 blijkt dat de gerechtspsychiater het risico op recidive als zeer hoog inschat. Verzoeker toont dan ook geenszins aan dat de gemachtigde in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens heeft vastgesteld dat verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde.

Daarenboven kan verzoeker er niet om heen dat de feiten die hij heeft gepleegd bijzonder ernstig zijn. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden als volgt gemotiveerd:

"*U werd op 12.01.2026 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 3 jaar voor feiten waarbij u zich seksueel richt op minderjarige jongens, bij voorkeur jongens met een leeftijd van 4 tot 9 jaar. Daarnaast achtte het Hof van Beroep het, gelet op de ernst van de feiten, uw ongunstig strafverleden, de gefaalde begeleiding in Nederland, de planmatige werkwijze, uw problematische persoonlijkheid en het als zeer hoog ingeschatte recidivegevaar, noodzakelijk om u gedurende een termijn van 7 jaar na afloop van uw straf ter beschikking te stellen van de Strafuitvoeringsrechtbank, u gedurende 10 jaar te ontzetten uit de rechten benoemd in artikel 31 lid 1 van het Strafwetboek en u gedurende 20 jaar te ontzetten uit de rechten om betrokken te zijn bij de activiteiten van instellingen en vereniging gericht op minderjarige zoals bedoeld in artikel 417/59, §2, lid 2 van het Strafwetboek. Terbeschikkingstelling is een bijkomende straf die opgelegd wordt aan personen die strafbare feiten hebben gepleegd die zo ernstig zijn, dat de samenleving zich ook na het verstrijken van de gevangenisstraf tegen deze personen moet kunnen beschermen.*

U was nog maar een jaar in België toen u deze zeer ernstige feiten pleegde en het leven van uw jonge slachtoffers volledig overhoop haalde. U verhuisde naar België na een veroordeling wegens feiten van kinderpornografie en ontuchtelijke handelingen in Nederland. In België ging u actief op zoek ging naar ongecontroleerde contacten met minderjarigen, hetzij via pleegzorg, hetzij via advertenties op internet. U ging hierbij doordacht en planmatig te werk, waarbij u zich bewust richtte op kwetsbare alleenstaande moeders met jonge kinderen, en gebruik maakte van manipulatie en misleiding. Uw gedrag geeft blijk van een problematische persoonlijkheid. Uw eerdere veroordeling in Nederland wegens kinderpornografie en ontuchtelijke handelingen, en de daarbij gedwongen behandeling gedurende 5 jaar, zorgde niet voor een duurzame gedragsverandering. Het zorgde enkel voor een gewijzigde aanpak en een grotere voorzichtigheid. U zocht verder ongeremd bevrediging voor uw perverse en parafiele neigingen zonder rekening te houden met de vernietigende impact dat uw gedrag kon hebben op uw slachtoffers. U bent manipulatief, narcistisch, onbetrouwbaar en geeft blijk van een verstoorde empathie. Bepaalde uitlatingen in uw chatcommunicatie, waarbij u zelfs insinuaties maakt op het verhandelen van kinderen met het oog op seksueel misbruik, zijn ronduit beangstigend. Het verloop van de feiten en uw persoonlijkheid, wijzen op een vertroebeld normbesef, een gebrekkige impulscontrole, een antisociale persoonlijkheidsstructuur en een verstoorde seksuele beleving.

U ging doelbewust op zoek naar kwetsbare gezinnen en bood hen uw hulp aan door de kinderen, enkel jongens, tijdens het weekend op te vangen. U handelde daarbij allerminst als een behulpzame kinderoppas, maar was er enkel op uit uw eigen seksuele lusten te botvieren op deze zeer jonge kinderen. Er ontstond algauw een patroon waarbij u zich samen met de jongens douchte om hen na afloop in te smeren met lotion. Op die manier kon u ongestoord het lichaam van de jongens inspecteren en aanraken. Daarbij hield u ervan geslachtsdelen van jongens aan een vergelijkende studie te onderwerpen.

In de periode van 01.03.2022 tot en met 31.05.2022 en in de periode van 01.06.2022 tot en met 15.02.2023 stelde u meermaals seksuele aanrakingen op R. K., geboren op (…).2016. Uit het arrest d.d. 12.01.2026 blijkt: "R. verklaart tijdens het audiovisueel verhoor op 16.02.2023 dat u stout doet tegen hem, u ooit "blauwe olie op uw pipi deed en dan in zijn poep", maar dit niet aan mama mocht vertellen. Hij verhaalt dat uw pipi niet langer is dan die van zijn papa, u de pipi alleen in zijn poep doet, u soms water pakt dat langs uw pipi loopt, hij soms met uw pipi speelt en u ook speelt met zijn pipi. De deskundige M. L. (…) wijst er echter op dat er ruim onvoldoende elementen zijn die de geloofwaardigheid van de verklaring van R. sterk maken. Op basis van een analyse van het videoverhoor komt de deskundige tot het besluit het relaas van R. naar alle waarschijnlijkheid ongeloofwaardig is. De verklaring van R. moet echter niet helemaal terzijde geschoven worden. Er blijkt in elk geval dat de zesjarige jongen, die per hypothese een goede verstandhouding had met u, talrijke concrete handelingen beschrijft die ver buiten zijn leefwereld liggen en die door het collectief bewustzijn als seksueel grensoverschrijdend worden beschouwd. Deze beschrijvingen moeten samen gelezen worden met de berichten gestuurd door u zelf in tempore non suspecto, waarin u na het douchen aangeeft dat R. nog nooit een pipi had gezien en opmerkt: "first pipi… en meteen een joekel", terwijl in een audiobericht te horen is: "R., die heeft natuurlijk al een grote bokworst". In een WhatsApp-bericht van 25.06.2022 is sprake van dagelijks seks met R.. Als uw vriend N.A. opmerkt dat R. daarvoor te jong is, antwoordt u: "handwerk. Kan die wel (…). Doe ik wel ff zuigen bij m" en later; "ik heb R. (…). Die zuigt. Aan de raket (…). Hij stikt bijna". In een ander bericht schrijft u dat R. uw zaad die dag al had gehad en op 10 augustus: "zaterdag lekker mee zwembad met R. (…) M onderwater betasten". Het gratuite verweer dat deze berichten loutere fantasie zijn, komt opportunistisch en ongeloofwaardig voor. Mogelijks wordt enigszins overdreven, maar het is uitgesloten dat de inhoud volledig verzonnen is. De berichten bevatten immers meerdere controleerbare gegevens die ook werkelijk blijken te kloppen, zoals de namen van kinderen, de rol van pleegzorg, de leeftijden en meerdere activiteiten (zoals douchen, gaan zwemmen, insmeren…). Kortom, het staat vast dat er weldegelijk aanrakingen plaatsvonden van de intieme delen van R., die niet kaderen in een normale verzorging, maar duidelijk gesteld werden met seksuele bedoelingen".

In de periode van 19.12.2021 tot en met 16.02.2023 koesterde u eveneens een seksuele interesse voor K. V. J., geboren op (…).2014 en fantaseerde u over hem. K. beschrijft in zijn audiovisueel verhoor hoe hij douchte en door u werd ingezeept. Hij voegde eraan toe dat u stoute dingen deed en dat hij daar niet meer over wilde vertellen. Uit de chatberichten blijkt verder dat u het jongetje liet douchen en hierbij ook inspecteerde: "K. is bleh, L. is leuk. Heb ze al gedoucht en geïnspecteerd." U wijst erop dat K. kleine billen heeft en in geslachtsgrootte teleurstellend is. Er waren ook aanrakingen van de intieme delen: "Anyway heb m wel geleerd dat ie zn piemel moet wassen want daar had ie nog nooit van gehoord en toen die zijn velletje naar achter deed was t kei smerkg. Smegma gehalte hoog." Op 21.12.2021 stuurt u naar uw vriend N.A. dat u eens zou proberen of er zaad in zit bij K. en de volgende dag dat "hij geen zaad heeft, smegma wel". De handtastelijkheden op het kleine kind hadden onmiskenbaar seksuele bedoelingen.

U maakte zich tussen 01.01.2021 en 16.02.2023 ook schuldig aan bezit van kinderpornografisch beeldmateriaal. Bij de uitlezing van de desktop werden 1.536 thumbnails aangetroffen met expliciet kinderpornografische inhoud.

Het groot aantal thumbnails wijst erop dat u actief en regelmatig kinderpornografische sites bezocht en beelden bekeek. Het is uitgesloten dat deze grote hoeveelheid thumbnails ongewild of buiten uw medeweten op uw computer zijn terechtgekomen. Uw bericht aan N.A. op 11.04.2021 waarbij u uitdrukkelijk stelt niet te willen communiceren over kinderporno via WhatsApp en hiervoor enkel gebruik wilde maken van een Tor-service of het Dark Web, bevestigt dat u zich wetens en willens inliet met het bekijken van kinderpornografie, alsook dat u hierbij een grote voorzichtigheid aan de dag legde. Bij uitlezing van de datadragers blijkt overigens dat u gebruik maakt van Tor, VeraCrypt, Ccleaner en Disk Cleanup. Ook in uw chatberichten haalt u aan alle belastende chats te hebben verwijderd. Door het bekijken van kinderpornografische beelden was u minstens tijdens het bekijken ervan, in het bezit van deze beelden.

De minderjarige slachtoffers werden door de feiten ernstig miskend in hun seksuele integriteit. U gaf blijk van een egoïstische ingesteldheid waarbij u de bevrediging van uw perverse verlangens liet primeren op de negatieve weerslag van uw gedrag op anderen.

Het is verontrustend vast te stellen hoe u doordacht en planmatig op zoek ging naar jonge kinderen om deze volledig onder uw gezag te onderwerpen door hen buiten elke vorm van elk sociaal of ouderlijk toezicht te brengen. U manoeuvreerde zich in een vertrouwenspositie waarna u deze relatie misbruikte om uw wil op te dringen en de weerstand bij het minderjarige slachtoffer te onderdrukken. Hierdoor werd niet alleen het zelfvertrouwen, maar ook het geloof in gezagsfiguren, bij de slachtoffers brutaal ondermijnd, met een kwalijke weerslag op hun latere persoonsontwikkelingen. Daarnaast blijkt dat u meende in de virtuele realiteit ongeremd uw parafiele behoeften te kunnen beleven zonder u ervoor te bekommeren dat voor het opwekken van uw seksuele fantasieën, echte kinderen werden misbruikt. U ging voorbij aan de psychische impact van seksuele uitbuiting op het welbevinden van minderjarigen. De seksuele ontwikkeling en beleving wordt hierdoor overhoopgehaald; een kwalijk fenomeen waar u actief aan meewerkte door de vraag en het aanbod te stimuleren.

De door u gepleegde feiten getuigen van een manifest gebrek aan respect voor de maatschappelijke normen en een gebrekkige gedragscontrole. Minderjarigen zijn fysisch en psychisch zwakker dan volwassenen. Zij hebben recht op een eigen seksuele ontwikkeling. U toonde geen respect voor de seksuele integriteit van uw slachtoffers. U stelde uw eigen seksuele verlangens voorop, zonder rekening te houden met de gevolgen van uw gedrag voor de jonge slachtoffers.

De aard en de bijzondere ernst van de feiten getuigen van een perverse persoonlijkheid. Dergelijke handelingen getuigen van een grote maatschappelijke gevaarlijkheid.

Het hoeft weinig betoog dat feiten als deze in de samenleving enorme gevoelens van afschuw en verontwaardiging oproepen. Slachtoffers van zedendelicten ervaren tot lang na het gebeuren de gevolgen hiervan. In de maatschappij veroorzaken dergelijke feiten naast gevoelens van afschuw en verontwaardiging, sterke gevoelens van onveiligheid. Uw gedrag vormt een actuele, werkelijke en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. De bijzondere ernst van de feiten, de omstandigheden waaronder zij zijn gepleegd, uw laakbare karakter, uw immorele ingesteldheid, uw totaal gebrek aan normbesef en aan respect voor de fysische en psychische integriteit van anderen, zijn een geheel van elementen die aantonen dat u, door uw persoonlijk gedrag, een ernstig gevaar vertegenwoordigt voor de openbare orde.

Eerdere justitiële interventies konden u niet weerhouden om opnieuw jonge slachtoffers te maken. Een eerdere veroordeling in Nederland op 20.03.2015 tot 164 dagen uit hoofde van seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, waarbij u tussen 2015 en 2020 residentieel werd opgenomen en behandeld in een psychiatrische instelling, weerhield u er immers niet van te hervallen in onwenselijk gedrag. Het risico op recidive is zeer reëel. Uw eigen jeugdige leeftijd en uw specifieke gerichtheid op jongens vormen bijkomende risicofactoren.

Uw gedrag vormt een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving. Uit uw persoonlijk handelen komt een voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen."

De Raad stelt vast dat het Hof van Justitie (hierna: HvJ) zich reeds over een soortgelijk dossier heeft gebogen in de zaak P.I. tegen Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid van 22 mei 2012, C-348/09. Hierin stelde het hof dat seksueel misbruik van een minderjarige jonger dan 14 jaar, aanranding en verkrachting binnen een gezinssituatie dwingende redenen van openbare veiligheid vormen die de verwijdering kunnen rechtvaardigen van een burger van de Unie die langer dan tien jaar in de lidstaat van ontvangst heeft verbleven.

In zijn redenering valt het HvJ terug op artikel 83, lid 1 van het VWEU:

"25 Volgens artikel 83, lid 1, VWEU valt de seksuele uitbuiting van kinderen onder vormen van bijzonder zware criminaliteit met een grensoverschrijdende dimensie waarbij is voorzien in het optreden van de wetgever van de Unie.
26 Punt 1 van de considerans van richtlijn 2011/93 geeft uiting aan die doelstelling en benadrukt dat seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen ernstige schendingen van de grondrechten vormen, in het bijzonder van de rechten van kinderen op de voor hun welzijn noodzakelijke bescherming en zorg, die zijn vastgelegd in het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.
27 De ernst van dit soort strafbare feiten volgt ook uit artikel 3 van richtlijn 2011/93 dat in lid 4 bepaalt dat het aangaan van seksuele handelingen met een kind dat nog niet seksueel meerderjarig is, wordt gestraft met een maximumgevangenisstraf van ten minste vijf jaar, terwijl volgens lid 5, sub i, van dat artikel het aangaan van dergelijke handelingen waarbij misbruik wordt gemaakt van een erkende positie van vertrouwen, gezag of invloed ten aanzien van het kind, wordt gestraft met een maximumgevangenisstraf van ten minste acht jaar. Volgens lid 5, sub iii, moet de gevangenisstraf ten minste tien jaar bedragen indien gebruik wordt gemaakt van dwang, geweld of bedreigingen. Volgens artikel 9, sub b en g, van deze richtlijn moeten de omstandigheid dat het strafbare feit werd gepleegd door een gezins- of familielid van het kind, een persoon die met het kind samenwoont of een persoon die misbruik heeft gemaakt van een erkende positie van vertrouwen of gezag alsook de omstandigheid dat het strafbare feit ging gepaard met ernstige geweldpleging of het kind ernstige schade heeft berokkend, als verzwarende omstandigheden worden beschouwd.
28 Uit een en ander volgt dat lidstaten mogen oordelen dat strafbare feiten als die welke zijn genoemd in artikel 83, lid 1, tweede alinea, VWEU een buitengewoon ernstige inbreuk vormen op een fundamenteel belang van de samenleving, die een rechtstreekse bedreiging kan vormen voor de gemoedsrust en de fysieke veiligheid van de bevolking en dus kan vallen onder het begrip „dwingende redenen van openbare veiligheid", op grond waarvan een maatregel van verwijdering overeenkomstig artikel 28, lid 3, van richtlijn 2004/38 kan worden gerechtvaardigd, op voorwaarde dat de wijze waarop dergelijke strafbare feiten zijn gepleegd, bijzonder ernstige kenmerken vertoont. Het staat aan de verwijzende rechter om dit na te gaan aan de hand van een individueel onderzoek van het concrete geval dat bij hem aanhangig is."

In casu liggen gelijkaardige feiten ten grondslag aan de zaak als in het voormeld arrest. Ook al werden de feiten in deze zaak niet gepleegd binnen hetzelfde gezin, blijkens het arrest van het hof van beroep te Gent van 12 januari 2026 met repertoriumnummer 2026/116 blijkt dat verzoeker zich in een vertrouwenspositie manoeuvreerde waarna hij deze relatie misbruikte om zijn wil op te dringen en de weerstand bij het minderjarige slachtoffer te onderdrukken. De Raad is dan ook van oordeel dat de gemachtigde terecht kon oordelen dat verzoeker een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

2.2.6. Verzoeker betoogt dat de TBS-maatregel in Nederland niet kan worden overgenomen. Hij verwijst in dit verband naar een e-mail van de FOD Justitie van 26 februari 2026. Verzoeker betoogt dat de opgelegde residentiële behandeling niet in Nederland kan worden verdergezet of opgevolgd. Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing in strijd is met de beslissing van de FOD Justitie en in strijd is met het arrest van het hof van beroep te Gent. Verzoeker betoogt dat de uitvoerende macht ingaat tegen de rechterlijke macht en het net de bedoeling was van de rechterlijke macht om de maatschappij te beschermen door het opleggen van een TBS-maatregel. Verzoeker benadrukt dat indien hij geen geldige verblijfstitel heeft in België, er niet kan worden gewerkt aan zijn reclassering. Volgens verzoeker is er sprake van machtsoverschrijding in hoofde van verweerder. Verzoeker betoogt dat de verweerder niet bevoegd is om in te gaan tegen de beslissing van de FOD Justitie en de rechterlijke macht.

In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

"*Uit het SURB-vonnis d.d. 13.02.2026 blijkt dat u zich in Nederland wenst te vestigen maar dat u geen specifiek adres gaf. U uitte ter zitting bezorgdheid omtrent de mogelijkheid tot reclassering in Nederland onder een terbeschikkingstelling. De Strafuitvoeringsrechtbank stelde echter dat, gelet op uw Nederlandse nationaliteit, reclassering in Nederland tot de mogelijkheden kan behoren op basis van het Kaderbesluit 947. In uw hoorrecht verklaarde u dat u niet naar Nederland kan terugkeren omdat uw TBS maatregel met residentiële opname in België is. De TBS maatregel doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de*

Administratie om een beslissing te nemen inzake uw verblijfsrecht. Het gegeven dat u ter beschikking gesteld werd van de Strafuitvoeringsrechtbank impliceert niet dat u het recht heeft om uw verblijf in België voort te zetten. Bovendien legt u geen enkel concreet element voor waaruit blijkt dat een residentiële behandeling noodzakelijkerwijze in België dient plaats te vinden."

Nergens is in de Vreemdelingenwet bepaald dat een terbeschikkingstelling van de Belgische strafuitvoeringsrechtbank voorrang dient te krijgen op de toepassing van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet indien de gemachtigde van de bevoegde minister vaststelt dat aan de toepassingsvoorwaarden ervan is voldaan. Een terbeschikkingstelling van de Belgische strafuitvoeringsrechtbank doet geen uitspraak over het verblijfsrechtelijk statuut van verzoeker in het Rijk. Dat is het prerogatief van verweerder. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt is verweerder zijn bevoegdheid niet te buiten gegaan door het nemen van de bestreden beslissing en wordt het beginsel van de scheiding der machten niet geschonden.

2.2.7. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*(n)iemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

In de mate dat verzoeker de schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM omdat de bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat zijn reclasseringstraject in België een einde zal kennen, wordt erop gewezen dat dit alles evenwel niet het niveau van hardheid bereikt dat vereist is om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending van artikel 4 van het Handvest, dat met artikel 3 van het EVRM overeenstemt, aangetoond.

2.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde minister op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, kan niet worden aangenomen.

2.2.9. Verzoeker toont evenmin een schending van het proportionaliteitsbeginsel aan. De Raad merkt hieromtrent op dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat in casu gelet op hetgeen voorafgaat niet het geval is.

Het enig middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op acht september tweeduizend zesentwintig door:

J. CAMU,	kamervoorzitter,
K. VERHEYDEN,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	J. CAMU